

ronsana

REVISTA D'INFORMACIO I FORMACIO LOCAL

NOVEMBRE - DESEMBRE 1972

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 46

Festes de Nadal

Anava a dir que aquest Nadal és una mica trist... Podria ser, però, que només a mi m'ho sembli de trist.

Per Nadal sol fer un dia grisós, amb una quietud que convida a la intimitat. I aquest any, certament, el cel és ben serè i el sol llueix alegre.

D'altra banda, podem ben alegrar-nos de la sort que han tingut els nostres amics de la ciutat de Vic. No és pas cert que tot es quedi a Madrid, doncs...

Els regals i les felicitacions han corregut a desdir com sempre. I el dinar, i els sopars. I tot sembla.

L'església parroquial és plena de gom a gom a la missa de les dotze de la nit i a la de les dotze del migdia. Nadal encara és Nadal.

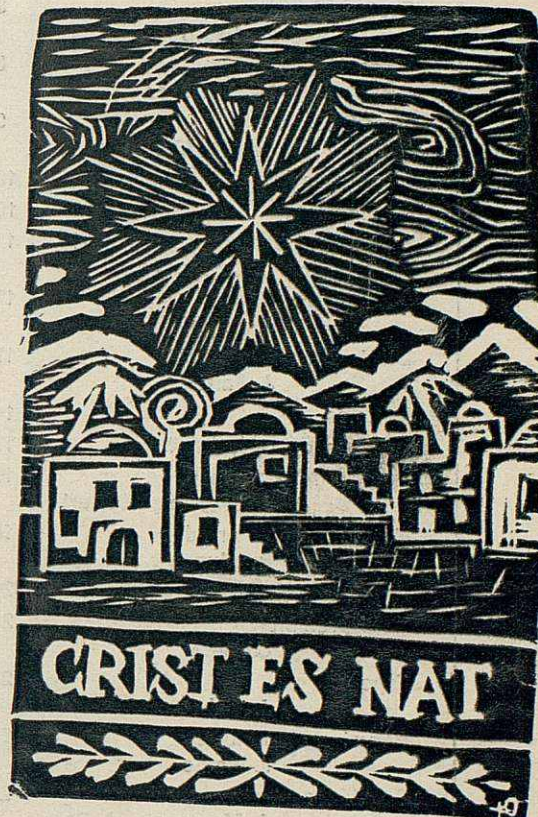
Això que, no fa pas gaires anys, una bella colla de joves i noies cantàvem a tota veu:

«Sens Pastorets ni Pessebre
Nadal no fóra Nadal»

«Fóra un trist Nadal» afegíem encara en l'altra tornada.

I, ja ho veieu, ara sembla que també es pot arribar a viure Nadal sense tantes alegries clares.

(continua a pàg. 2)

Els santaeulaliencs van manifestar en el dia de la seva patrona, el 10 de desembre, el seu esperit de poble i la seva estimació a la sardana, fent acte de presència i participant en l'Audició de Sardanes que tingué lloc a l'esplanada del restaurant Sta. Eulàlia.

Aquestes anelles de grans i petits dansaires i el nombrós públic assistent són la mostra pública de l'interès i l'afició amb què s'ha seguit el curset de sardanes que s'acabava aquell dia.

Sense voler trencar aquest entusiasme, sinó al contrari, volent-lo afavorir l'«AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA STA. EULALIA» es preocuparà d'organitzar de tant en tant (quan més sovint millor) audicions de sardanes.

Feu-vos socis d'aquesta agrupació i col·laborareu a que això sigui una realitat.